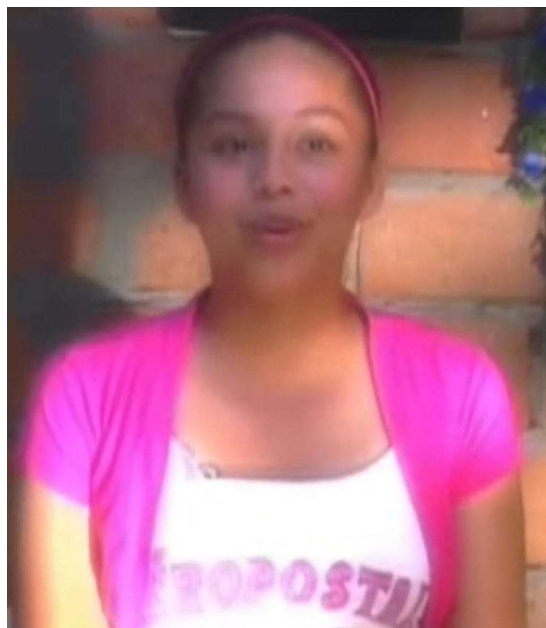

**PRIPRAVI SE
NA SREČANJE S
SVOJIM BOGOM!**

Angelica Zambrano

**Mrtva 23 ur
Kraljestvi nebes in pekla
Kristusova vrnitev**

El Empalme, Ekvador, 29. september 2009

Kazalo vsebine

Prvo videnje.....	3
Smrt.....	12
Gospod Jezus Kristus.....	15
Pekel.....	16
Nebeško kraljestvo.....	32
Žetev in bridkost.....	38
Povratak na zemljo.....	41
Gospodovo nujno sporočilo.....	43
Vrstice iz Svetega pisma.....	46

Video dokumentarec je izdelala božja služba: “El Sueño de Dios” skupaj z “Godfilms” Ta video je bil prvotno v španščini (<http://youtu.be/oynrEkefca8>), sedaj je tudi v angleščini (<http://youtu.be/VOCGYjS5BZI>). Tudi zvočni posnetek s slikami iz pričevanja je v angleščini (<http://youtu.be/TyoQsJIPiV0>).

Prevod videa iz španščine v angleščino: Sandra. Pričevanje je bilo urejeno in minimalno okrnjeno. Večina ilustracij je del originalnega pričevanja, ostale so iz Wikipedije.

Prevod: Barbara Hojkar Šavli, 2010

Svetopisemsko besedilo: KJV.

Preberite si še ostala pričevanja, prevedena v slovenščino. Objavljena so na spletni strani: <http://www.spiritlessons.com/slovenian/>

PRVO VIDENJE

(Kraj: El Empalme, Ekvador, 29. september 2009 ob 7.00.

Datum doživetja je bil 7. november 2009)

Maxima (mati):

Moje ime je Maxima Zambrano in udeležujemo se "Casa de Oracion" skupnosti v El Empalmu. Postili smo se petnajst dni in klicali k Bogu. Tudi moja hči Angelica se nam je pridružila. Med temi petnajstimi dnevi posta sem bila sposobna videti nadnaravno, česar nikoli poprej nisem doživela. Na srečanju smo molili in se postili, doma smo celo nadaljevali z molitvijo in s klicanjem, čakajoč na Boga, da nam spregovori.

Gospod nam je dal mnogo spodbude. Zaradi naših preizkušenj smo bili pogosto pripravljene odnehati, toda Gospod je bil tam, da nam pomaga. Dal nam je besedo iz Jeremija 33,3: "*Klič k meni in odgovoril ti bom in ti pokazal velike in mogočne stvari, ki jih ne poznaš.*" Moja hči je to od Gospoda izrazito zahtevala, čeprav takrat tega nisem vedela.

Angelica (hči):

Moje ime je Angelica Elizabeth Zambrano Mora. Stara sem osemnajst let in študiram na "Colegio José María Velazco Ibarra", tukaj v El Cantóne, El Empalme, Ekvador. Prvič sem Kristusa sprejela, ko sem bila stara 12 let, toda rekla sem si: "Nobeden izmed

mojih prijateljev ni evangelijski kristjan in med njimi se čudno počutim." Tako sem odšla stran od Boga ter živela slabo, strašno življenje.

Toda Bog me je izvlekel od tam. In na svoj petnajsti rojstni dan sem se spravila z Gospodom, toda še vedno sem bila razdvojena. Sveto pismo pravi (Jakobovo pismo 1,8): "*Neodločen človek je nestanoviten na vseh svojih poteh.*" Tudi sama sem bila ena izmed tistih oseb.

Moj oče je rekel: "Ni ti treba biti takšna, to zgloda strašno, to je narobe," toda odgovorila sem: "Takšna sem in takšna želim biti; nihče mi ne more govoriti, kakšna naj bom, niti kaj naj delam, niti kako naj se oblačim ali obnašam." Odgovoril je: "Bog bo opravil s teboj. Spremenil te bo."

Med svojim sedemnajstim rojstnim dnem sem se približala Gospodu. Osemindvajsetega aprila sem prišla k njemu in rekla: "Gospod, tako slabo se počutim, vem, da sem grešnica," in povedala sem mu, kako sem se počutila. "Gospod, odpusti mi. Želim, da moje ime napišeš v knjigo življenja in da me sprejmeš kot svojega otroka." Pokesala sem se in svoje življenje ponovno predala Gospodu. Rekla sem: "Gospod, želim, da me spremeniš, da v meni narediš spremembo." Jokala sem z vsem svojim srcem, proseč Gospoda, naj me spremeni. Toda ko je čas mineval, nisem občutila nobene razlike. Edina razlika je bila, da sem se začela udeleževati skupnosti, brati Sveto pismo in moliti. To je bila edina sprememba v mojem življenju.

Nato sem bila v avgustu povabljena na petnajstdnevni post. Odločila sem se, da se pridružim, toda pred vstopom sem rekla: "Gospod, želim, da tukaj opraviš z menoj." Med postom je Gospod govoril skoraj vsakomur, razen meni! Bilo je, kot bi me Gospod ne videl in to me je bolelo. Molila sem: "Gospod, ali ne boš opravil z menoj?" Jokala sem in nadaljevala: "Gospod, ali me ljubiš? Ali si tukaj? Ali si z menoj? Zakaj ne govoriš z menoj, kot govoriš z vsemi drugimi? Drugim ljudem govoriš toliko stvari, celo besede prerokovanja, toda meni ne spregovoriš." Prosila sem za znamenje, da je z menoj in Gospod mi je dal besedo iz Jeremija 33,3: "Klič k meni in odgovoril ti bom in ti pokazal velike in mogočne stvari, ki jih ne poznaš." Rekla sem: "Gospod, ali si pravkar govoril z menoj?" Slišala sem njegov slišen glas in sem imela vizijo besed zapisanih v Jeremiji 33,3.

Rekla sem: "Gospod, ali je to zame?" Medtem ko so vsi drugi pričevali o tem, kaj jim je Gospod dal in kaj so videli, sem sama to ohranila kot skrivnost. Le razmišljala sem o besedah: "Klič k meni," kar pomeni moliti, toda kaj je pomenilo "velike in mogočne stvari"? Mislila sem si: "To lahko pomeni le nebesa in peklo." Zato sem rekla: "Gospod, želim, da mi pokažeš samo nebesa, pekla pa ne, ker sem slišala, da je to strašen kraj." Toda potem sem molila z vsem svojim srcem: "Gospod, če je tvoja volja, da mi pokažeš, kar moraš, potem to stori, toda najprej me spremeni. Želim, da v meni narediš spremembo, želim biti drugačna."

Ko smo končali s postom, so sledile preizkušnje ter težave in včasih sem se počutila slabotna in nezmožna, da bi nadaljevala hojo z Gospodom. Toda on mi je dal moč. Začela sem slišati njegov glas in ga bolje spoznavati. Postala sva dobra prijateljica. Gospod je naš najboljši prijatelj, Sveti Duh. Rekla sem mu: "Go-

spod, ti si moj najboljši prijatelj. Želim te bolje spoznati," in z njim sem delila vse svoje misli.

Molila sem ves avgust in nato je novembra v našo hišo prišel Gospodov služabnik in rekel: "Naj te Gospod blagoslovi." Odgovorila sem: "Amen." Nato je rekel: "Tukaj sem, da ti prinesem sporočilo od Boga... pripraviti se moraš, ker ti bo Gospod pokazal velike in mogočne stvari, ki jih ne poznaš. Namerava ti pokazati nebesa in pekel, zato ker si ga to prosila iz Jeremija 33,3." Vprašala sem: "Da, kako si vedel? Tega nikomur nisem povedala." Odgovoril je: "Isti Bog, ki mu služiš in ga slaviš, ta isti Bog, katerega tudi sam slavim, mi je vse povedal."

Kmalu smo pričeli moliti. Nekatero sestre iz naše skupnosti in ostali iz moje družine so molili z nami. Toda takoj ko smo začeli moliti, sem pričela videti odprta nebesa. Rekla sem: "Vidim, kako se nebesa odpirajo in dva angela prihajata navzdol!" Moški je rekel: "Vprašaj ju, čemu sta tukaj."

Bila sta visoka in čudovita; s prelepimi krili. Bila sta velika in sijoča in skoraj prosojna, bleščeča kot zlato. Nosila sta kristalne sandale in imela sta sveta oblačila. "Zakaj sta tukaj?" Nasmehnila sta se in rekla: "Tukaj sva zato, ker morava opraviti nalogo... ker moraš obiskati nebesa in pekel in ne bova odšla, dokler se vse to ne zgodi." Odgovorila sem: "Prav, toda obiskati želim samo nebesa, ne pa pekla." Nasmehnila sta se in ostala tam, toda ničesar več nista rekla. Ko smo končali z molitvijo, sem ju lahko še vedno videla.

Prav tako sem pričela videti Svetega Duha, ki je moj najboljši prijatelj. Je svet, vseveden in vseprisoten! Lahko sem ga videla, prosojnega in bleščečega hkrati, z bleščečo zunanostjo, lahko sem videla njegov nasmeh in njegov ljubeči pogled! Komaj ga lahko opišem, ker je lepši od angelov. Angeli imajo svojo lepoto,

toda Sveti Duh je veliko lepši od njih! Lahko sem slišala njegov slišni glas, glas poln ljubezni, strasten glas. Preprosto ne morem opisati njegovega glasu; glas je kot bliskanje, vendar je obenem rekel: "Jaz sem s teboj." Tako sem se trudila nadaljevati hojo z Bogom, celo ko smo morali skozi preizkušnje. Šli smo skozi zelo težke trenutke, toda obenem so bili zmagoviti. Rekla sem: "Gospod, naj se zgodi tvoja volja." Še naprej sem opažala angele, celo v šoli in pri pouku. Bila sem tako srečna, tako polna radosti, ker sem jih lahko dejansko videla.

Gospodov služabnik, ki je obiskal našo hišo, mi je naročil, naj se pripravim, ker bom videla nebesa in pekel. Toda prav tako mi je povedal nekaj neprijetnega. Rekel je: "Umrla boš." Ko sem to slišala, mi ni bilo lahko.

"Kako bom umrla? Tako mlada sem," sem ga vprašala. Odgovoril je: "Ne skrbi glede česarkoli. Vse, kar dela Bog, je popolno in obudil te bo nazaj v življenje, da boš lahko pričevala o nebesih in peklu, o čemer Gospod želi, da mi to izvemo." Rekla sem: "Amen, toda ali me bo povozil avto, kako bom umrla?" Misli so hitro prihajale v moj um, toda Gospod mi je rekel, naj ne skrbim, vse je bilo pod nadzorom. Rekla sem: "Hvala ti, Gospod!"

Šestega novembra, po povratku iz šole, sta bila angela še vedno z menoj, celo medtem ko sem slavila Gospoda. Z menoj nista govorila in vse, kar sta rekla, je bilo: "Svet, svet, svet, aleluja," dajajoč slavo, čast in hvalo našemu nebeškemu Očetu. Sveti Duh je bil tam skupaj z angeloma in veselila sem se. Mnogo ljudi pravi, da je evangelij dolgočasen, toda to je velika hudičeva laž, da bi ljudi držal proč od iskanja Božje prisotnosti. Tudi sama sem temu včasih verjela, toda potem ko sem srečala Gospoda in Svetega Duha, sem spoznala, da evangelij ni dolgočasen, to je najbolj čudovita izkušnja, ki jo imaš lahko na zemlji!

Lahko sem videla, se igrala in celo govorila s Svetim Duhom. Toda angela z menoj nista govorila, temveč sta hvalila Gospoda. Rekla sta: "Sveti Duh pridi, z Angelico, da bo storila to ali ono." In on je bil tam. Lahko sem ga čutila in videla.

Videla sem ga, ko se je dvignil na svoje noge, zanj sem celo pripravila stol. Čeprav ga mnogi ne morejo videti, je tukaj! Ta odnos se je nadaljeval, ni razloga, da bi ga prekinila, potem ko sem ga enkrat izkusila... niti misliti ni bilo mogoče, da bi se umaknila. Ko sem preudarjala, od kod me je izvlekel in kaj sem bila prej, sem bila zelo hvaležna za Njegovo milost, za vso njegovo ljubezen do človeštva in do mene!

Sedmega novembra, ko sem se vračala domov, sem slišala glas, ki je rekel: "Bodi pripravljena, ker boš danes umrla." Vedela sem, da je bil Sveti Duh, ker sem ga lahko videla. Nisem se zmenila za njegov glas in sem rekla: "Gospod, nočem umreti danes!" Toda ponovil je: "Bodi pripravljena, ker boš danes umrla!" Tokrat je to rekel glasneje in z večjo močjo. Odgovorila sem: "Gospod, vem, da govoriš z menoj, prosim samo za potrditev in potem stori z menoj, kar želiš. Storila bom, karkoli želiš. Predala se bom, čeprav se bojim, zato ker vem, da si z menoj in ti si resničen."

Molila sem: "Naj mi tista oseba, ki si jo že prej uporabil, prinese sporočilo. Naj bo preden bom prišla domov, ta človek že v mojem domu in naj mi pove, da bom danes umrla." Gospod nekako pozna našo sedanost, preteklost in prihodnost. Vedel je, kaj bom zahtevala od njega. Ko sem prišla domov, je bil Gospodov služabnik že tam.

Maxima:

Ko je moja hči prišla domov, smo bili v kuhinji. Ko je Angelica videla Gospodovega služabnika, je rekla: "Naj te Gospod blagoslovi." Božji mož je odgovoril: "Bog te blagoslovi. Ali si pripravljena? Ker danes je dan, ko te bo Gospod vzel ob štirih popoldne." Angelica je samo stala, osupla, da je Gospod uslišal njeno zahtevo.

Angelica:

Ko sem to slišala, sem rekla: "Amen... toda ne želim umreti, ne morem umreti! Ne, Gospod, strah me je, tako zelo me je strah, groza me je!" Gospodov služabnik je rekel: "Molimo, da bo tvoj strah sedaj odšel v imenu našega Gospoda." Rekla sem: "Amen!" in smo molili. Kmalu sem čutila, da me je ves strah zapustil in prišlo je nepopisno veselje, kot da bi bila smrt najboljša stvar, ki se mi lahko zgodi! Začela sem se nasmihati in se smejati, medtem ko so me vsi gledali. Vsi so lahko videli, da se je moje razpoloženje spremenilo iz žalosti v radost. Smejala sem se, skakala in pela.

Maxima:

Moja hči je v svojem srcu takoj občutila radost in začela je jesti. Pojedla je malo vsega, rekoč: "Če se ne vrnem, sem vsaj jedla in sem sita."

Angelica:

Vsi so se pričeli smejati in spraševati: "Zakaj se tako obnašaš, namesto da bi bila žalostna, si vesela, radostna?" Povedala sem jim: "Seveda: Videla bom Gospoda, z Njim bom, toda ne vem, ali se bom vrnila, tako da hočem razdeliti vse svoje stvari." Vsi so gledali vame in me sprašali: "Dala boš proč vse svoje imetje?" Oči moje mame so bile od presenečanja na široko odprte!

Maxima:

Moja hči je pričela svoje stvari razdeljevati. Dala je vse. Vse! Naše sestre iz skupnosti so bile kot običajno z nami in vsaki izmed njih je nekaj dala. Ko sem jo vprašala o njenih namenih, je rekla: "Če se vrnem, mi lahko dajo vse nazaj, toda če se ne vrnem, lahko vse obdržijo."

Angelica:

Lahko si predstavljam, kakšno žalost je morala občutiti moja mama, ko sem to rekla. Toda počutila sem se tako srečno, da sem začela vse stvari razdajati, svoja oblačila, svojo posteljo, svoj telefon, vendar pod enim pogojem: če pridem nazaj, mi mora biti vse to vrnjeno. Vsi so se začeli smejati.

Maxima:

Bila je zelo odločna, toda kot mati sem občutila veliko bolečino. Ni mi bilo lahko. Spraševala sem se: "Gospod, ko pride trenutek, kako se bo to zgodilo?" Tega nisem mogla razumeti. Ko smo pričeli moliti, sem v hiši urejala stvari. Rekli so: "Sestra, pri-di, molimo." Toda odgovorila sem: "Kar pričnite, kmalu se vam bom pridružila. Samo da dokončam to opravilo."

Angelica:

Ko smo molili, so me vsi opazovali. Molila sem: "Gospod, želim izpolniti tvojo voljo. Ti nisi človek, da bi lagal ali se kesal, in vem, da si resničen. Če te bom razočarala, potem je najbolje, če me samo vzameš s seboj; toda če bom izpolnila tvojo voljo, potem me privedi nazaj. Toda pomagaj mi povedati resnico, pripravi me, pomagaj mi pridigati in povedati ljudem, naj se pokesajo." To je bila moja najkrajša molitev. To sem povedala Gospodovemu služabniku in rekla: "Ne povej moji mami, kaj sem rekla Gospodu." Odgovoril je: "Ne bom ji povedal sedaj, toda ko te bo Gospod vzel, ji bom povedal." Nadaljevali smo z molitvijo in prišli skupaj v molitveni krog.

Maxima:

Ob pol štirih popoldne je Gospod rekel svojemu služabniku, naj mazili mojo hčer. Tako smo nekatere izmed nas šle v sobo in jo mazilile. Dal nam je dve minuti, da jo povsem mazilimo, od njenih las navzdol, njeno celotno telo. Bila je maziljena od glave do pet.

SMRT

Angelica:

Moja mama in druga sestra iz skupnosti, Fátima Navarrete, sta me mazilili z oljem. Toda ko sta me mazilili, sem občutila, da me nekaj pokriva kot steklo, ki me je obdajalo. Težko je razložiti, toda počutila sem se pokrito z nečim kot oklep in nisem si mogla razložiti, kako sem bila pokrita. Ko so se me poskušali dotakniti po tem, se me niso več mogli.

Maxima:

Ko smo molili nad Angelico, sem nanjo poskušala položiti svoje roke, toda nisem se je mogla dotakniti! Okrog sebe je imela nekakšno pokrivalo. Bilo je nenavadno, nihče se je ni mogel dotakniti! To pokrivalo se je začenjalo na vrhu njene glave do njenih stopal, približno trideset centimetrov okoli nje. To me je najbolj osupnilo. Večkrat sem že položila svoje roke na ljudi pri služenju Gospodu, toda česa podobnega še nikoli poprej nisem doživela! Rekla sem: "Oh, nekaj se mora dogajati," in začela sem moliti in se zahvaljevati Gospodu. Nenadoma sem občutila veliko radost. Žalost v mojem srcu je izginila, bolečina je izginila in počutila sem se veselo in srečno! Nadaljevali smo z molitvijo in okoli štirih popoldne je moja hči padla na tla.

Angelica:

Med molitvijo sem občutila, da mi zmanjkuje sape, nisem mogla dihati. Čutila sem bolečino v svojem trebuhu in v svojem srcu. Čutila sem, kako se je moja kri umirila in neznansko bolečino po vsem svojem telesu. Vse, kar sem lahko rekla, je bilo: "Gospod, daj mi moč, daj mi moč!" ker sem čutila, da ne morem naprej. Nobene moči nisem imela, zapuščala me je. Ko sem pogledala gor v nebesa, v duhovno stvarnost (ne s svojimi fizičnimi očmi), sem videla, kako se nebesa odpirajo. Videla sem angele. Ne dva ali deset, temveč milijone, ki se zbirajo. Sredi teh več milijonov angelov sem videla luč, deset tisočkrat svetlejšo od sonca. Rekla sem: "Gospod, to si ti, ki prihajaš!"

Maxima:

Ko je omahnila, smo jo skušali vzdigniti, toda ni bila zmožna stati.

Takrat smo se jo lahko dotaknili. Govorila je: "Molite. Nimam moči, mami, nimam moči in čutim bolečino." Najprej je čutila bolečino v svojem srcu in nato je šla navzdol k njenemu trebuhu. Še naprej smo molili in se priporočali Gospodu. Gospod je vzel njeno življenje!

Nikoli prej v svojem življenju nisem videla nikogar umreti. Morala sem videti svojo hčer, ki je bila v agoniji! To sploh ni bilo lahko! Nisem mogla razumeti njenih zadnjih nekaj besed in nato so zamrle. Svojo roko sem položila na njen obraz in zrcalo k njenim ustom, da bi videla, ali diha. Ni imela diha, samo mirovala je. Držala sem jo in takrat je bila še vedno topla. Vzela sem rjuho in jo pokrila in kmalu se je pričela ohlajati, zelo ohlajati. Njeni lasje so bili položeni nazaj kot lasje mrliča in postala je ledeno mrzla.

Angelica:

Jezus je prihajal navzdol in čutila sem, da moje telo umira. Ko se je Jezus z angeli približal, sem občutila, da odhajam, da nisem več jaz. Nisem bila več živa, umirala sem in to je bila agonija! Ko je moje telo padlo na tla, so bili oni že tukaj. Moja hiša je bila polna angelov in sredi med angeli sem videla luč, močnejšo od sonca! Bilo je zelo težko. Ko sta bila moja duša in duh iztrgana, sem čutila strašno bolečino.

Videla sem svoje telo na tleh, zato sem jokala in kričala. Vprašala sem: "Gospod, kaj se dogaja? Kaj se dogaja?" Želela sem se dotakniti svojega telesa in ponovno iti vanj, toda ko sem to poskušala, je bilo, kot bi zgrabila v prazno: nisem se ga mogla dotakniti. Moja roka je šla skozenj. Nihče izmed tistih, ki so tam molili, me ni mogel slišati! In zavpila sem: "Gospod, pomagaj mi!"

Maxima:

Moj mož je prišel, medtem ko smo molili in jo je videl. V tem trenutku mi je Gospod dal moč, ker nisem vedela, kaj naj storim. Bilo je, kot bi bila v komi, toda vedela sem, da je z njo vse v redu, zato ker je bilo to Gospodovo delo. Zato sem rekla: "Gospod, naj se zgodi tvoja volja."

GOSPOD JEZUS KRISTUS

Angelica:

V tem trenutku sem slišala Gospodov glas, čudovit glas z gromom in ljubeznijo: "Ne boj se, hči, Jaz sem tvoj Bog in prišel sem, da ti pokažem, kar sem ti obljubil. Vstani, ker Jaz sem Bog, ki te držim za tvojo desnico in ti pravim: 'Ne boj se, pomagal ti bom.'" Nenadoma sem vstala. Klečala sem in gledala svoje telo, želeč si iti nazaj vanj, toda nisem mogla. Ko sem slišala njegov glas, me je strah zapustil in ni me bilo več strah.

Začela sem hoditi in angeli so pričeli odpirati pot. Sijala je močna luč in ko sem pogledala vanjo, sem občutila mir. Gledala sem še naprej in videla sem lepega, visokega, elegantnega, postavnega moškega. Iz njega je izvirala luč. Bilo je preveč svetlobe, da bi videla njegov obraz! Toda lahko sem videla njegove lepo bleščeče se zlate lase in belo oblačilo s širokim zlatim pasom, ki je prekrival njegov prsni koš. Na njem je pisalo: "KRALJ KRALJEV IN GOSPOD GOSPODOV."

Pogledala sem njegova stopala. Nosil je svetleče, zlate sandale iz bleščečega zlata. Bil je tako lep! Svojo roko je iztegnil k meni. Ko sem ga prijela za roko, ni bilo tako, kot bi se dotaknila svojega telesa. Moja roka ni šla skozenj. Vprašala sem: "Kaj se dogaja?" Rekel je: "Pokazal ti bom pekel, tako da se boš vrnila in po-

vedala človeštvu, da je pekel resničen; da pekel res obstaja. In prav tako ti bom pokazal svojo slavo, da boš povedala mojim ljudem, naj bodo pripravljene, ker moja slava je resnična in Jaz sem resničen." Rekel je: "Hči, ne boj se," – to je rekel ponovno in rekla sem: "Gospod, želim iti le v nebesa, ne pa v pekel, ker sem slišala, da je strašen!" Rekel je: "Hči s teboj bom. V tistem kraju te ne bom zapustil in pokazal ti bom ta kraj, zato ker so mnogi, ki vedo, da pekel obstaja, toda nimajo nobenega strahu. Verjamejo, da je to igra, da je pekel šala in mnogi ne vedo resnice o njem. Zato ti bom pokazal ta kraj, ker jih je več, ki se pogubljujejo, kot tistih, ki stopajo v mojo slavo." Ko je to rekel, sem lahko videla njegove solze teči na njegovo oblačilo. Vprašala sem ga: "Gospod, zakaj jokaš?" Odgovoril je: "Hči, ker je več tistih, ki se pogubljujejo in to ti bom pokazal, da boš šla in povedala resnico drugim in da se ne boš vrnila v ta kraj."

PEKEL

Nenadoma, se je med njegovim govorjenjem vse pričelo premikati. Zemlja se je stresla in se odprla in nekje spodaj sem videla zelo temno luknjo.

Z angeli sva stala na neki skali, ki so naju obdajale. Rekla sem: "Gospod, ne želim iti na ta kraj!" Rekel je: "Hči, ne boj se, ker sem Jaz s teboj." V hipu sva se spustila v temno luknjo. Poskušala sem gledati, toda tam je bila strašna tema. Videla sem ogromen krog in slišala milijone glasov.

Bilo mi je zelo vroče, čutila sem svojo kožo goreti. Vprašala sem: "Gospod, kaj je to? Ne želim iti na ta kraj!" Gospod je povedal, da je bil to le predor do pekla. Tam je bil strašen, odbijajoč in ostuden vonj in Jezusa sem prosila, naj me ne vodi tja. Odgovoril je. "Hči, zate je potrebno, da prideš in spoznaš ta kraj."

Jokala sem: "Toda zakaj, Gospod, zakaj?" Rekel je: "Zato, da lahko poveš človeštvu resnico; človeštvo se pogublja, izgubljeno je in redki vstopajo v moje kraljestvo."¹ In ko je to rekel, je zajokal. Njegove besede so me okrepile in ohrabile, zato sem nadaljevala s hojo.

Prispela sva na konec predora. Ko sem pogledala navzdol, sem videla brezno v plamenih. Gospod je rekel: "Hči, tole ti dajem." Bila je velika mapa s praznimi listi. "Hči, vzemi ta svinčnik, da boš lahko zapisala vse, kar ti bom pokazal, kar boš videla in slišala. Vse boš zapisala, ko to opazuješ in kar boš doživljala." Rekla sem: "Gospod, to bom storila, toda že sedaj vidim toliko, Gospod. Vidim duše, ki so mučene in ogromne plamene."

Maxima:

Čas je mineval in moja hči je še vedno ležala. "Gospod, kaj se dogaja?" Solze so vrele iz njenih oči, toda ko sem jih obrisala, so ponovno pritekale. Položila sem zrcalo k njenim ustom, da bi videla, če diha, toda ničesar ni bilo videti. Preverili smo njen pulz, toda srce ni bilo. Položili smo roko na njen trebuh, toda ničesar nismo zaznavali. Gospodov služabnik je rekel: "Kraj, kjer se sedaj nahaja, ni kraj nasmehov, temveč kraj mučenja."

Angelica:

Jezusu sem povedala: "Pričevala bom, da je pekel resničen, da pekel obstaja. Toda takoj me pelji od tod." Odgovoril je: "Hči, saj sploh še nisva vstopila v ta kraj in doslej ti nisem še ničesar pokazal in ti že želiš od mene, da te peljem iz tega kraja?" "Gospod, prosim, pelji me od tod," sem rekla. Nato sva se pričela

1 Evangelij po Mateju 7,14 ... zato ker *so* tesna vrata in ozka je pot, ki vodi v življenje in malo jih bo teh, ki jo najdejo.

spuščati v brezno! Začela sem jokati in vpiti: "Gospod, ne, ne, ne, ne – ne želim iti," In odgovoril mi je: "To moraš videti."

Videla sem strašne demone, vseh vrst, velike in majhne. Tako hitro so tekli in v svojih rokah so nekaj nosili. "Gospod, zakaj tako tečejo in kaj nosijo?" Odgovoril je: "Hči, tako tečejo zato, ker vedo, da se njihov čas izteka, ker je tako malo časa, da bi uničili človeštvo in še posebej moje ljudstvo. To, kar nosijo v svojih rokah, so sulice, s katerimi bi uničili človeštvo. Vsakemu demonu je dano ime in glede na ime imajo sulico, s katero naj tisto osebo uničijo in jo privedejo na ta kraj. Njihov cilj je uničiti določeno osebo in jo privedi v pekel." Videla sem demone, kako izstopajo proti zemlji in povedal mi je: "Gredo na zemljo, da bi privedli ljudi in jih vrgli v ta kraj." Ko je to rekel, je jokal, zelo močno je jokal. Jokal je ves čas in tudi sama sem jokala.

Maxima:

Moja hči je bila mrtva triindvajset ur, toda nisem obvestila oblasti. Molila sem: "Gospod, počakala bom štiriindvajset ur. Če moje hčere ne bo nazaj v štiriindvajsetih urah, bom poklicala zdravnika." Toda Gospod jo je privedel nazaj, še preden se je izteklo štiriindvajset ur.

Angelica:

Gospod mi je rekel: "Ali si pripravljena videti, kar ti bom pokazal?" "Da, Gospod," sem rekla. Peljal me je v celico, kjer sem lahko videla mladeniča, mučenega v plamenih. Opazila sem, da je bila celica oštevilčena. In čeprav nisem mogla prepoznati števil, so bile videti kot zrcalno obrnjene. V celici je bila velika plošča in mladenič je imel na svojem čelu število '666'. Prav tako je imel v svoji koži veliko kovinsko ploščo, ki je bila obložena s skorjo. Črvi, ki so ga žrli, niso mogli poškodovati te plošče; niti

je niso ožgali plameni. Kričal je: "Gospod, usmili se me, vzemi me iz tega kraja. Odpusti mi, Gospod!" Toda Jezus je odgovoril: "Pozno je, prepozno: dal sem ti priložnost, a se nisi pokesal."

Jezusa sem vprašala: "Gospod, zakaj je on tukaj?" Nato sem ga prepoznala. Na zemlji je ta mladenič poznal Božjo Besedo, toda nenadoma je odšel stran od Gospoda, ker je imel raje alkohol, droge in napačne poti. Ni želel slediti Gospodovi poti. Jezus ga je mnogokrat posvaril o tem, kaj bi se mu lahko zgodilo. Jezus je rekel: "Hči, na tem kraju je zato, ker ima vsak, ki zavrne mojo besedo, že sodnika: Beseda, ki sem jo govoril, ga bo sodila poslednji dan,"² in potem je Jezus jokal.

Kadar Gospod joka, je drugače, kot kadar jokamo mi. Jokal je z bolečino v svojem srcu in nedoumljivo je hlipal. "Pekla nisem ustvaril za človeštvo," je rekel Jezus. Zato sem ga vprašala: "Zakaj je potem človeštvo tukaj, Gospod?" Odgovoril je: "Hči, Jaz sem ustvaril pekel za satana in njegove anjele, ki so demoni,³ toda zaradi greha in pomanjkanja kesanja človeštvo končuje tukaj in več jih je, ki se pogubljujejo, kot je tistih, ki dosežejo mojo slavo!"⁴ Jokajoč je nadaljeval in zelo me je bolelo, ko sem ga vide-la, kako joče. "Hči, Jaz sem dal svoje življenje za človeštvo, da se ne bi nihče pogubil, da ne bi nihče končal na tem kraju. Dal

2 Evangelij po Janezu 12,48 Kdor me zavrača in ne sprejema mojih besed, ima nekoga, ki ga sodi: beseda, ki sem jo govoril, ta ga bo sodila poslednji dan.

3 Evangelij po Mateju 25,41 Potem bo prav tako rekel tem na levici: 'Odidite od mene, vi, prekleti, v večni ogenj, pripravljen za hudiča in njegove anjele...

4 Evangelij po Mateju 7,13–14 Vstopite pri ozkih vratih: kajti široka so vrata in prostrana je pot, ki vodi k uničenju in mnogo jih bo tam, ki gredo tja: tesna vrata in ozka je pot, ki vodi v življenje in malo jih bo teh, ki jo najdejo.

sem svoje življenje iz ljubezni in usmiljenja, tako da bi človeštvo po kesanju in spreobrnjenju lahko stopilo v nebeško kraljestvo." Silno bolečino je občutil, ko je gledal ljudi v peklu, da je Jezus tarnal kot nekdo, ki ne more več prenašati bolečine.

Ker sem bila z Jezusom, sem se počutila varno. Mislila sem: "Če izpustim Gospoda, bom obtičala tukaj!" Vprašala sem: "Jezus, ali imam v tem kraju sorodnike?" Ker sem bila med jokom tako preplašena, me je pogledal in mi rekel: "Hči, Jaz sem s teboj." Odpeljal me je v naslednjo celico. Nikoli si ne bi mogla predstavljati, da bom svojega sorodnika videla v takšni celici. Videla sem žensko, ki je bila mučena. Imela je črve, ki so jedli njen obraz in demoni so v njeno telo zabadali mnogo sulic. Kričala je: "Ne, Gospod, imej usmiljenje z menoj! Odpusti mi, prosim, vzemi me iz tega kraja vsaj za eno minuto!"⁵

V peklu so ljudje mučeni s spomini na to, kar so storili na zemlji. Démoni zasmehujejo ljudi in jim govorijo: "Slavite in hvalite zato, ker je to vaše kraljestvo!" Ljudje kričijo in se spominjajo, da so poznali Boga, ker so poznali Besedo. Tisti, ki so poznali Gospoda, so bili dvojno mučeni.

Gospod je rekel: "Ni druge priložnosti [za tiste tukaj]; je pa še vedno možnost za tiste, ki so živi." Vprašala sem ga: "Gospod, zakaj je moja prababica tukaj? Ne vem, če te je kdaj poznala. Zakaj je tukaj v peklu, Gospod?" Odgovoril je: "Hči, tukaj je zato, ker ni odpustila... Hči, kdor ne odpusti, tudi jaz ne bom odpustil njemu."⁶

Vprašala sem: "Gospod, toda ti odpuščaš. In si usmiljen." Odgovoril je: "Da, hči, toda treba je odpustiti. Mnogo ljudi je na

5 Evangelij po Luku 16,24 In zakričal je in rekel: 'Oče Abraham, usmili se me in pošlji Lazarja, da bi lahko pomočil konico svojega prsta v vodo in ohladil moj jezik; kajti mučen sem v tem plamenu.'

tem kraju zato, ker niso odpustili... Pojdi in povej človeštvu, da je čas za odpuščanje in še posebej povej mojemu ljudstvu, ker mnogi izmed mojih ljudi niso odpustili. Povej jim, naj se znebijo zavisti ali zamer, sovraštva v svojih srcih, kajti čas je za odpuščanje! Če bi smrt presenetila osebo, ki ji ni uspelo odpustiti, bi ta oseba odšla v pekel, ker nihče ne more odkupiti življenja." Ko sva zapustila ta kraj, je bila moja prababica obkrožena z ognjem in kričala je: "Aaaah," in začela je psovati ime Boga in ga preklinjati. Vsakdo v peklu govori bogokletja proti Bogu.

Ko sva zapustila to območje, sem lahko videla, da je bil pekel poln mučenih duš. Mnogo ljudi je iztegovalo svoje roke, proseč Jezusa, naj jim pomaga in jih vzame od tod. Toda Gospod ni mogel zanje storiti ničesar več in začeli so preklinjati Boga.

Potem je Jezus jokal in rekel: "Boli me, ko jih slišim, boli me, ko vidim, kaj počno, saj ne morem ničesar več storiti zanje. Povem ti, da imam še vedno upanje za te, ki so na zemlji, ki še niso umrli, ki še vedno živijo; ti imajo še vedno čas, da se pokesajo!"

Gospod mi je povedal, da je v peklu mnogo slavnih ljudi in prav tako mnogo ljudi, ki so izvedeli o Gospodu. Rekel je: "Pokazal ti bom še en del pekla." Prišla sva na kraj, kjer je bila ženska, obkrožena s plameni. Bila je v velikih mukah in kričala je, proseč Gospoda za milost. Jezus je s svojo roko pokazal nanjo in mi rekel: "Hči, ženska, ki jo vidiš obkroženo s plameni, je **Selena**." Ko

6 Evangelij po Mateju 6,14–15 Kajti če ne boste odpustili drugim, ne bo vaša Oče nebeški Oče prav tako odpustil vašim grehom, pustite njihovih grehov, tudi vaš Oče ne bo

sva prihajala bliže, je kričala: "Gospod, usmili se me, odpusti mi Gospod, vzemi me iz tega kraja!" Toda Gospod jo je pogledal in rekel: "Pozno je, prepozno je. Sedaj se ne moreš pokesati."

Videla me je in rekla: "Prosim, rotim te, pojdi in povej ljudem o tem. Prosim, spregovori in ne molči. Pojdi in jim povej, naj ne pridejo na ta kraj, pojdi in jim povej, naj ne poslušajo mojih pesmi, niti naj jih ne pojejo."⁷ Zato sem jo vprašala: "Zakaj želiš, da grem in to povem?" In odgovorila je: "Vsakokrat, ko ljudje pojejo in poslušajo moje pesmi, sem še bolj mučena. Oseba, ki to počne, ki poje in poslušča moje pesmi, prihaja na ta kraj. Prosim, pojdi jim povedat, naj ne pridejo sem. Pojdi jim povedat, da je pekel resničen!" Kričala je in demoni so od daleč v njeno telo metali sulice. Vpila je: "Pomagaj mi, Gospod, imej usmiljenje z menoj, Gospod!" Toda žalostno ji je Gospod rekel: "Prepozno je."

Pregledala sem vse tisto območje. Bilo je polno pevcev in umetnikov, ki so umrli. Vse, kar so počeli, je, da so peli in peli brez prestanka. Gospod je pojasnil: "Hči, tukajšnje osebe morajo tukaj še naprej delati, karkoli so delale na zemlji, če se niso pokesali."

Ko sem opazovala to območje, sem opazila veliko demonov, ki so navzdol zivali nekakšen dež. Dejansko sem mislila, da je deževalo. Toda opazila sem, da ljudje v plamenih bežijo proč od dežja in vpijejo: "Ne, pomagaj mi, Gospod!... Ne, to ne more biti." Démoni so se smejali in ljudem govorili: "Hvalite in slavite, ker to je vaše kraljestvo za vedno in večno!" Videla sem plamene, ki so narasli, in črvi na ljudeh so se pomnožili! Tam ni bilo vode, bilo je le žveplo, ki je pomnožilo plamene in povečalo bo-

7 Prvo Janezovo pismo 2,15 Ne ljubite sveta, niti stvari, *ki so* v svetu. Če katerikoli možki ljubi svet, v njem ni Očetove ljubezni.

lečino vsake osebe. Vprašala sem Jezusa: "Kaj se dogaja?... Gospod, kaj je to?" Gospod je odgovoril: "To je plačilo vsakogar, ki se ni pokesal."⁸

Potem me je Gospod peljal na kraj, kjer je bil zelo znan možki. Doslej sem živela kot dvolično mlado krščansko dekle. Misliła sem, da vsakdo, ki umre, gre v nebesa. Da bodo tisti, ki so plačevali za maše, prav tako šli v nebesa. Toda bila sem v zmoti. Ko je papež Janez Pavel II umrl, so mi moji prijatelji in sorodniki govorili, da je šel v nebesa. Vse novice na televiziji, na kanalu Extra in mnogih drugih so govorile: "Papež Janez Pavel II je umrl, naj počiva v miru. Sedaj se z Gospodom in njegovimi angeli veseli v nebesih." In vse to sem verjela. Ker sem ga videla v peklu, mučenega s plameni, vem, da sem se prej samo slepila. Pogledala sem njegov obraz. Bil je **papež Janez Pavel II!** Gospod mi je rekel: "Poglej, hči, ta možki, katerega vidiš tukaj, je papež Janez Pavel II. V tem kraju je mučen, ker se ni pokesal."

Toda vprašala sem: "Gospod, zakaj je tukaj? Pridigal je v cerkvi." Jezus je odgovoril: "Hči, noben prešuštnik, noben malikovalec, noben, ki je pohlepen in noben lažnivec ne bo podedoval mojega kraljestva."⁹ Odgovorila sem: "Da, vem, da je to resnično, toda rada bi vedela, zakaj je tukaj, ker je pridigal množicam ljudi!" Jezus je odgovoril: "Da, hči, lahko da je učil mnoge stvari, toda nikoli ni govoril resnice, takšne, kot je. Nikoli ni povedal resnice in čeprav jo je poznal. Raje je imel raje denar kot pridiganje o odrešenju. Ni ponudil resničnosti. Ni rekel, da je peklo

8 Psalm 11,6 Na zlobne bo deževal pasti, ogenj in žveplo in strašen vihar: *to bo* delež njihove skodelice.

9 Pismo Efežanom 5,5 Kajti to veste, da ne vlačugar, ne nečista oseba, ne pohlepnež, ki je malikovalec, nima nobene dediščine v Kristusovem in Božjem kraljestvu.

resničen in da prav tako obstajajo nebesa; hči, sedaj je tukaj na tem kraju."

Ko sem tega moškega pogledala, je imel okrog svojega vratu ovito veliko kačo z iglami in poskušal si jo je sneti. Rotila sem Jezusa: "Gospod, pomagaj mi!" Moški je kričal: "Pomagaj mi, Gospod; usmili se me, vzemi me iz tega kraja, odpusti mi! Kesam se, Gospod. Želim se vrniti na zemljo, želim iti nazaj na zemljo, da se pokesam." Gospod ga je opazoval in rekel: "Zelo dobro si vedel. Zelo dobro si vedel, da je ta kraj resničen... Prepozno je, zate ni druge možnosti."

Gospod je rekel: "Poglej, hči, pokazal ti bom življenje tega moškega." Jezus mi je pokazal ogromen zaslon, na katerem sem lahko opazovala, kako je ta moški mnogokrat daroval maše množicam. Videla sem, kako so bili ljudje, ki so bili tam, malikovalski. Jezus je rekel: "Poglej, hči, mnogo malikovalcev je na tem kraju. Malikovanje ne bo rešilo, hči. Jaz sem Edini, ki rešujem in zunaj mene nihče ne rešuje. Ljubim grešnika, toda sovražim greh, hči. Pojdi in povej človeštvu, da jih ljubim in da morajo priti k meni."

Ko je Gospod govoril, sem zagledala, kako je ta moški prejemal množice kovancev in čekov; denar, ki ga je vsega obdržal. Imel je toliko denarja! Videla sem slike tega moškega, sedečega na prestolu, toda videla lahko preko tega. Čeprav je res, da se ti ljudje ne poročijo, vam lahko zagotovim – tega si ne izmišljujem, Gospod mi je to pokazal – da ti ljudje spijo z nunami; z mnogimi tamkajšnjimi ženskami!¹⁰

Gospod mi je te ljudi pokazal živeče v prešuštvu in Božja Beseda pravi, da noben prešuštnik ne bo podedoval njegovega kra-

10 Osupljiva zgodba Rimkokatoliške nune, s. Charlette, http://youtu.be/Q_aj8YPaKE

ljestva. Ko sem vse to gledala, mi je Gospod rekel: "Poglej, hči, vse to, kar ti kažem, je to, kar se je dogajalo v času njegovega življenja in kar se še vedno dogaja med mnogimi ljudmi, med mnogimi živečimi duhovniki in papeži." Nato mi je zapovedal: "Hči, pojdi in povej človeštvu, da je čas, da se obrnejo k meni."

Gospod mi je pokazal kraj, kjer so mnogi ljudje hodili v pekel. Vprašala sem ga: "Gospod, kako to, da hodijo sem?" Odgovoril je: "Pokazal ti bom." Pokazal mi je predor, skozi katerega je hodilo mnogo ljudi. Ti ljudje so bili vklenjeni od rok do nog. Bili so oblečeni v črno in nosili so breme na svojih hrbtih. Jezus je rekel: "Poglej hči, tisti ljudje, ki jih tam vidiš, tisti ljudje me še ne poznajo. To, kar nosijo na svojih hrbtih, je greh. Toda pojdi in jim reci, naj predajo svoja bremena meni in dal jim bom počitek. Da, Jaz sem, ki odpušča vse njihove grehe... Hči, pojdi in tem ljudem povej, naj pridejo k meni, ker jih čakam z odprtimi rokami. Povej jim, da hodijo v ta kraj pogube."

Ko sem gledala, kako ljudje hodijo, sem rekla: "Gospod, tista oseba tam je moj bratranec, tisti mladenič je moj bratranec. Gospod, tisto mlado dekle, ki prihaja navzdol, je prav tako moja sestrična. Moja družina prihaja na ta kraj!" Odgovoril je: "Hči, oni prihajajo sem, toda pojdi in jim povej, kam hodijo. Pojdi in jim povej, da hodijo v pekel. Pojdi in jim povej, da sem te izbral za svojega stražarja. Izbral sem te za svojega stražarja, ker to pomeni, da moraš povedati resnico. Iti moraš in povedati vse, kar sem ti pokazal. Če ne boš spregovorila in se tisti osebi nekaj zgodi, bo

njegova kri prelita nad teboj. Če pa greš in narediš tako, kot sem ti zapovedal, potem bo tista oseba imela opraviti z menoj. Če se oseba ne pokesa, potem bo odgovornost, ki počiva na tebi, dvignjena s tebe, ker bo dolg počival na njej sami in njena kri ne bo prelita nad teboj.¹¹"

Jezus mi je povedal, da sem hodijo mnogi znani ljudje, slavni in pomembni ljudje. Vzemi na primer Michaela Jacksona. Ta moški je bil slaven po vsem svetu, toda bil je satanist. Mnogi ljudje tega ne vidijo na ta način, toda to je resnica. Ta moški je napravil satanske zaveze. Da bi dosegel slavo in pritegnil mnoge oboževalce, je sklenil dogovor s hudičem.

Tisti koraki, ki jih je plesal, so bili enaki načinu, ki sem videla pri demonih, ko so v peklu mučili ljudi. Medtem ko ljudje kričijo, zdrsejo nazaj in se ne premaknejo naprej. Uživajo v mukah, ki jih prizadevajo ljudem. **Naj vam povem, da je Michael Jackson v peklu.** Gospod mi ga je pokazal, ko je Michael umrl. Dopustil mi ga je videti mučenega v plamenih. Zavpila sem k Jezusu: "Zakaj?" Ni bilo lahko videti, kako je bil ta moški mučen in kako je kričal. Vsakogar, ki posluša pesmi Michaela Jacksona ali jih poje ali pa je njegov oboževalec – opozarjam vas, saj vas satan lovi v svojo mrežo, tako da boste končali v peklu. Prav sedaj se temu

11 Ezekiel 3,18

Ko rečem zlobnemu: "Ti boš gotovo umrl," in mu ne daješ svarila, niti ne govoriš, da posvariš zlobnega pred njegovo zlobno potjo, da bi rešil njegovo življenje, bo ta isti zlobni *moški* umrl v svoji krivičnosti, toda njegovo kri bom zahteval iz tvoje roke.

odpovejte v Jezusovem imenu! Jezus vas želi osvoboditi, da ne boste pogubljeni.

Gospod je rekel: "Hči, v peklu so prav tako ljudje, ki me poznajo, a pridejo sem." Vprašala sem: "Gospod, kako lahko pridejo sem tudi ljudje, ki te poznajo?" Odgovoril je: "Oseba, ki je zapustila moje poti in oseba, ki živi dvolično življenje." Začel mi je kazati ljudi, ki so hodili v pekel. Bili so zvezani od rok do stopal.

Vsak izmed njih je nosil belo oblačilo, toda bilo je raztrgano, omadeževano in zgubano. Jezus je rekel: "Hči, pogledj, kako so moji ljudje odšli stran od mene. Hči, želim ti povedati, da ne prihajam po te ljudi. Prihajam po sveto ljudstvo, pripravljeno, brez krivde, brez gube in neoskrunjene ljudi... Pojdi in povej jim, naj se vrnejo na stare poti."¹² Zagledala sem mnoge izmed svojih stricev in mnogo drugih ljudi, ki so hodili proč od Gospodovih poti. "Pojdi in povej jim, da čakam nanje, naj predajo svoja bremena meni in dal jim bom počitek." Jezus je jokal: "Hči, ti ljudje prihajajo semkaj. Pojdi in povej svojim stricem, pojdi in povej svojim sorodnikom, da prihajajo semkaj! Hči, mnogi ti ne bodo verjeli, toda Jaz sem tvoja zvesta priča. Jaz sem tvoja zvesta priča. Nikoli te ne bom zapustil. Čeprav ti ne verjamejo, hči, pojdi in povej resnico, kajti Jaz sem s teboj. Hči, prav tako ti bom pokazal, kako ljudje pridejo na ta kraj."

Šla sva k predoru, kjer je bila množica ljudi, padajočih v brezno. Ne tisoč, ne dva tisoč, temveč so tako številni, kot je morskega peska, nepreštevne množice. Padali so iz sekunde v sekun-

12 Pismo Efežanom 5,26–27 ... da jo lahko posveti in očisti z vodnim izpiranjem po besedi, da lahko sebi predstavi krasno cerkev, ki nima madeža ali gube ali katerekoli takšne stvari, temveč da bo sveta in brezmadežna.

do kot prgišča peska, ki so vržena navzdol. Duše so zelo hitro padale. Jezus je jokal. Rekel je: "Hči, tako se človeštvo pogublja, tako je izgubljeno!... Hči, boli me, ko vidim, kako se človeštvo pogublja."

Jezus je rekel: "Demoni imajo na tem kraju tudi sestanke." Rekla sem: "Demoni imajo sestanke?" Rekel je: "Da, hči, sestanejo se, da načrtujejo, kaj bodo storili človeštvu. Imajo dnevna skrivna srečanja." In potem me je Jezus odpeljal do celice, kjer sem videla leseno mizo s stoli okoli nje. In tam so bili demoni – vse vrste demonov. Jezus je pojasnil: "Hči, sedaj načrtujejo, da gredo in uničijo družine pastorjev, misijonarjev, evangelistov in vseh tistih, ki me poznajo. Hči, želijo jih uničiti. Imajo mnogo sulic."

Demoni so se smejali in rogali ter govorili: "Uničimo človeštvo in ga privedimo na ta kraj." Jezus je rekel: "Pojdi in jim povej, da sem z njimi. Povej jim, naj satanu ne pustijo nobenega prostora, ker satan hodi okrog kot rjoveč lev, išoč, koga bo lahko požrl.¹³" Toda Beseda pravi: 'On hodi kot', ker je edini resnični lev le Lev iz Juda, Jezus Kristus iz Nazareta!¹⁴ Jezus je rekel: "Hči, še posebej želijo uničiti družine pastorjev." Vprašala sem: "Čemu želijo uničiti družine pastorjev?" In Jezus je odgovoril: "Zato, ker so pastori odgovorni za tisoče ljudi, ki so ovce v čredi. Ovce črede, ki jim jo je dal Gospod. Demoni želijo, da se ti ljudje ponovno vrnejo v svet, da se ozrejo nazaj¹⁵ in končajo v

13 Prvo Petrovo pismo 5,8 Bodite trezni, bodite oprezni, ker vaš sovražnik hudič hodi naokrog kot rjoveč lev, išoč, koga bi lahko požrl.

14 Razodetje 5,5 In eden od starešin mi reče: "Ne jokaj: glej, Lev iz Judovega rodu, Davidova Korenina je zmagal, da odpre to knjigo in da razveže z nje sedem pečatov."

15 Prva Mojzesova knjiga 19,26 Toda njegova žena je za njim pogledala nazaj in je postala solnat steber.

peklu... Pojdi in povej pastorjem, naj govorijo resnico. Pojdi in povej jim, naj pridigajo resnico, naj povedo vse, kar jim rečem in naj nikoli ne ohranjajo zase tega, kar jim povem!"

Ko sva zapustila ta kraj, mi je rekel: "Želim ti pokazati nekaj drugega... Na tem kraju so tudi otroci." In odgovorila sem: "Otroci na tem kraju, Gospod? Zakaj so tukaj otroci? Tvoja Beseda pravi: 'Pustite otroke priti k meni in ne preprečujte jim, ker Božje kraljestvo pripada takšnim, kot so ti.'"¹⁶ Jezus je odgovoril: "Hči,

to je res, takšnih je nebeško kraljestvo, toda ta otrok mora priti k meni, ker ta, ki pride k meni, ga ne bom zavr-gel."¹⁷ Gospod mi je takoj pokazal osemletnega fanta, ki je bil mučen v ognju. Fantek je kričal: "Gospod, usmili se me, vzemi me iz tega kraja, ne želim biti tukaj!" Kar naprej je jokal in kri-čal.

Okrog tega fantka sem videla demone, ki so spominjali na figu-re iz risank. Tam je bil Dragon, BoyZ, Ben 10, Pokémon, Doral, itd. "Gospod, čemu je ta fantek tukaj?" Jezus mi je na velikem zaslonu pokazal življenje tega fantka. Videla sem, kako je ves svoj čas preživel pred televizijo ob gledanju teh risank.

Jezus je rekel: "Hči, te risanke, ti filmi, te sentimentalne televizijske serije, ki se dnevno gledajo po televiziji, so satanova

16 Evangelij po Mateju 19,14

Toda Jezus je rekel: "Dovolite majhnim otrokom in ne prepovejte jim, da pridejo k meni. kajti takšnih je nebeško kraljestvo."

17 Evangelij po Janezu 6,37

Vse, kar mi daje Oče, bo prišlo k meni in tega, ki prihaja k meni, nikakor ne bom izgnal ven.

orodja, da uničijo človeštvo... Poglej, hči, kako se je to zgodilo." Videla sem, kako je bil fantek uporen in neposlušen svojim staršem. Ko so njegovi starši z njim govorili, je zbežal stran, razmetaval stvari in bil jim je neposlušen. Potem, ko se je to zgodilo, ga je povozil avto in končal njegovo življenje. Jezus mi je povedal: "Od tedaj je ta fantek na tem kraju."

Pogledala sem fantka, ki je bil mučen. Jezus je rekel: "Hči, pojdi in povej staršem, naj učijo svoje otroke, kot je zapisano v moji Besedi."¹⁸ Božja Beseda je resnična, govori nam, naj otroke poučimo s palico, toda ne vsak trenutek, temveč samo če je bil otrok svojim staršem neposlušen.¹⁹ Gospod mi je povedal nekaj, kar je zelo žalostno in boleče. Rekel je: "Hči, tukaj na tem kraju je mnogo otrok zaradi risank, zaradi upornosti." Vprašala sem: "Gospod, zakaj so za to krive animirane risanke?" In pojasnil je: "Zato, ker so te risanke demonske, ki prinašajo otrokom upornost, neposlušnost, grenkobo in sovraštvo. Tako demoni vstopajo v otroke, zato ne delajo dobrih stvari, temveč počnejo tisto, kar je slabo: karkoli otroci vidijo na televiziji, bodo želeli delati v resničnosti." Pekel obstaja, pekel je resničen in celo otroci se morajo odločiti, s kom bodo šli. Rekla sem: "Gospod, povej mi, zakaj so na tem kraju otroci?" In Jezus mi je odgovoril: "Ko imajo otroci enkrat spoznanje o tem, da obstajajo nebesa in pekel, imajo možnost, da izberejo."

18 Pregovori 22,6

iti in ko je star, ne bo zašel z nje.

19 Pregovori 22,15

šiba poprave ga bo odgnala daleč od njega.

Vzgajaj otroke na poti po kateri mora

Bedaštvo je vezano na srce otroka, toda

NEBEŠKO KRALJESTVO

Še veliko več je mogoče povedati o peklu, toda sedaj bom pričevala o tem, kar sem videla v nebesih. Jezus je rekel: "Hči, sedaj ti nameravam pokazati to, kar sem pripravil za svoje sveto ljudstvo." Zapustila sva ta kraj in odšla skozi predor. Med potoivanjem skozi predor sva nenadoma prišla na kraj, kjer je bila svetloba. Nič več nisem videla teme, mučenja ali plamenov. Rekel je: "Hči, pokazal ti bom svojo slavo," in pričela sva se dvigati k nebeškemu kraljestvu! Kmalu sva prispela k vratom, na katerih je z velikimi zlatimi črkami pisalo: "Dobrodošli v nebeško kraljestvo."

Jezus je rekel: "Hči, vstopi, ker Jaz sem vrata in tisti, ki vstopa skozi mene, bo vstopil in našel pašnik."²⁰

Ko je Gospod izrekel te besede, so se vrata odprla in vstopila sva. Videla sem angele, kako so dajali slavo, čast in zahvalo našemu nebeškemu Očetu!²¹ Ko sva nadaljevala s hojo, sva se približala mizi, katere začetek sem lahko videla, konca pa ne.²² Opazila sem velik prestol in manjši prestol, obdan s tisoči sedežev. Med sedeži so bila oblačila in krone. Gospod mi je povedal: "Hči, krona, ki jo vidiš tam, je krona življenja."²³

20 Evangelij po Janezu 10,9 Jaz sem vrata: če kdorkoli vstopi noter po meni, bo rešen in hodil bo ven in noter in najde pašnik.

21 Razodetje 7,11–12 In vsi angeli so stali naokrog prestola in okoli starešin in štirih zveri, in padli so pred prestolom na svoje obraze in slavili Boga,

22 Razodetje 19,9 In rekel mi je: "Piši: 'Blagoslovljeni so tisti, ki so povabljeni na Jagnjetovo poročno večerjo.'" In rekel mi je: "To so resnične besede Boga."

23 Razodetje 2,10 Ne boj se teh stvari, ki jih boš pretrpel: glej, hudič bo *nekatero* izmed vas vrgel v ječo, da boste lahko preizkušeni in deset dni boste imeli stisko. Bodi zvest do smrti in dal ti bom krono

Jezus je rekel: "Poglej, hči, to je tisto, kar sem pripravil za svoje ljudstvo." Videla sem, da je bila miza pokrita z belim prtom, ki je imel zlato obrobo. Tam so bili krožniki, zlate čaše in sadje. Vse je bilo postreženo. Bilo je tako lepo! Tam je bila na sredini mize zelo velika kupa, v njej je bilo vino za kosilo. In Jezus je rekel: "Hči, vse je pripravljeno za prihod moje cerkve."

Šla sva na drugi kraj, kjer sem na vrtu videla mnogo ljudi. Tam so bili dobro znani ljudje iz Svetega pisma, toda niso bili postarani, temveč mladi. Tam je bil mladenič z veliko ruto v svoji roki, ki je plesal in se vrtel naokrog ter slavil Gospoda. Jezus je rekel: "Hči, ta mladenič, ki ga vidiš tukaj, je moj služabnik David." Dajal je slavo našemu Očetu. Nenadoma je mimo prišel še en mladenič in Jezus mi je povedal: "Hči, to je Jozue, ta je Mojzes, ta drugi mladenič je Abraham." Jezus jih je klical po njihovih imenih. Vsi so imeli enako zunanost! Jezus je rekel: "Hči, ta žena, ki jo vidiš tam, je moja služabnica Marija Magdalena, ta je moja služabnica Sara."

Toda potem mi je povedal: "Hči, tam je Marija. Marija, ki je rodila Jezusa Kristusa, ki Jaz sem. Hči, želim ti povedati, da ona nima spoznanja o stvareh, ki se dogajajo na zemlji. Želim ti povedati, da moraš iti in povedati človeštvu. Povej malikovalskim častilcem, da je pekel resničen in da malikovalci ne bodo podedovali mojega kraljestva. Pojdi in jim povej, da če se pokesajo, lahko vstopijo v moje nebeško prebivališče. Pojdi jim povedat, da jih ljubim in povej jim, da Marija nima spoznanja o čemerkoli [kar se dogaja na zemlji] in edini, ki ga morajo slaviti, sem jaz, ker niti Marija ali Sveti Gregor ali katerikoli drugi svetnik ne more ponuditi odrešenja. Jaz sem edini, ki rešuje, in zunaj Mene

življenja.

– nihče, nihče, nihče ne rešuje!" To je trikrat ponovil – da nihče ne more rešiti, da le Jezus rešuje.

Človeštvo je bilo zavedeno, verujoč v namišljenega svetnika, ki to ni, temveč je demon, delujoč skozi malika, narejenega s človeško roko. Toda naj ti povem, da ti Gospod želi dati najboljše. Želi, da stopiš v nebeško kraljestvo, da se pokesaš in opustiš malikovanje. Malikovanje te ne bo rešilo. Jezus Kristus iz Nazareta je edini, ki rešuje, saj je dal svoje življenje zate, zame in za vse človeštvo. Gospod ima pomembno sporočilo za človeštvo. Med jokom mi je povedal: "Prosim, hči, ne molči, pojdi in povej resnico, pojdi in povej, kar sem ti pokazal."

Videla sem, kako je Marija slavila Gospoda in videla sem ženske z lepimi in dolgimi lasmi. Rekla sem: "Gospod, na kako lep način nosijo svoje lase." Povedal mi je: "Hči, to kar vidiš, je tančica, ki sem jo dal ženski." Dodal je: "Hči, pojdi in povej ženskam, naj pazijo na tančico, ki sem jim jo dal."

Potem mi je rekel: "Nekaj ti želim pokazati, kar je zelo pomembno." Pogledala sem daleč proč in zagledala sijoče mesto, mesto iz zlata! Rekla sem: "Gospod, kaj je to? Želim iti tja." Odgovoril je: "Hči, pokazal ti bom, kaj je tam. Kar vidiš, je nebeško prebivališče, nebeške graščine, ki so pripravljene za moje ljudstvo."

Začela sva hoditi, dokler nisva dosegla zlatega mostu. Ko sva ga prečkala, sva prišla na ulice, ki so bile narejene iz čistega zlata!²⁴

24 Razodetje 21,21

In dvanajst vrat *je bilo* dvanajst biserov; vsaka posamezna vrata so bila iz enega bisera in ulica mesta *je bila* čisto zlato, kot bi bilo prosojno steklo.

Vse je bilo tako lepo, tako bleščeče kot sijoče steklo, bilo je popolnoma nadnaravno, nerazložljivo! Videla sva nebeške graščine in gledala sva tisoče angelov, ki so jih gradili. Nekateri izmed angelov so gradili zelo hitro, drugi so gradili počasi in nekateri sploh niso gradili. Vprašala sem Gospoda: "Čemu nekateri angeli gradijo zelo hitro, medtem ko so drugi počasnejši in nekateri so prenehali z gradnjo?" Gospod je pojasnil: "Hči, tako moje ljudstvo dela na zemlji in angeli delajo tako, kot moji otroci delajo na zemlji... Hči, moje ljudstvo ne razširja več evangelija. Moje ljudstvo se ne posti več. Moje ljudstvo ne gre več na ulice, da bi razširjalo traktate, ki govorijo resnico. Moje ljudstvo je sedaj osramočeno. Pojdi in povej mojemu ljudstvu, naj se vrne na stare poti. Tisti angeli, ki si jih videla, da niso delali ničesar, pripadajo tistim ljudem, ki so odšli stran od mojih poti... Hči, pojdi in povej mojemu ljudstvu, naj se vrne na stare poti."²⁵ In ko je to govoril, je pričel jokati.

Slišala sem druge ljudi peti, zato sem ga vprašala: "Gospod, želim, da me odpelješ tja, kjer ljudje pojejo." Jezus me je opazoval, lahko bi povedala, kako me je opazoval, toda nisem mogla videti njegovega obraza. Le premike njegovega obraza. Medtem ko so se njegove solze izlivale po njegovi obleki, sem ga vprašala, čemu joka. Toda tega mi ni pojasnil.

Kasneje sva prispela na čudoviti vrt. Tu sem med nebeškimi graščinami videla rože, ki so se pozibavale. To je bilo petje, ki sem ga slišala. Gospod je s svojim prstom pokazal in mi rekel: "Hči, poglej, slavijo me rože, častijo me! Moje ljudstvo ne dela več tako, kot so delali poprej. Moje ljudstvo me ne slavi več, nič

25 Jeremija 6,16

Tako pravi GOSPOD: "Ustavite se na poteh in glejte in vprašajte za starimi potmi, kje je dobra pot, hodite po njej in našli boste počitek vašim dušam." Toda rekli so: "Mi ne bomo hodili *po njej*."

več me ne časti, nič več me ne išče kot prej. Zato sem to povedal tebi, hči, da greš in poveš mojemu ljudstvu, naj iščejo mene, ker bom šel, jaz bom šel, jaz bom prišel – po ljudstvo, ki me išče v duhu in v resnici, po ljudstvo, ki je pripravljeno, po sveto ljudstvo!" In jokajoč je rekel: "Jaz prihajam, jaz prihajam!" Potem sem razumela, zakaj je jokal. Zato, ker prihaja, toda ne po tiste, ki so polovičnega srca. Vrnil se bo zgolj po ljudi, ki ga iščejo v duhu in resnici.

Nato mi je Gospod rekel, da se moram vrniti na zemljo. Rekla sem: "Gospod, ne želim iti nazaj na zemljo! Kako misliš – zemlja? Ostati želim s teboj. Privedel si me sem in ne grem nikamor, zato ker sem s teboj!" Jezus je rekel: "Hči, moraš se vrniti na zemljo, da greš in pričuješ, da je moja slava resnična, da je to, kar sem ti pokazal, resnično. Da je to, kar si videla, resnično. Da bo človeštvo prišlo k meni, da se bo pokesalo in ne bo pogubljeno." Jokajoč sem padla k njegovim stopalom; videla sem rane na njegovih nogah. Vprašala sem: "Gospod, kaj so te rane tukaj?" Odgovoril je: "Hči, to je brazgotina od tistega zadnjega dne, ko sem dal svoje življenje za človeštvo."

Prav tako mi je pokazal brazgotine na svojih rokah. Vprašala sem: "Gospod, zakaj imaš še vedno brazgotine?" Povedal mi je: "Hči, to je brazgotina, ki je ostala." Zato sem vprašala: "Ali bo izginila?" Odgovoril je: "Hči, to bo izginilo, ko bodo vsi sveti ponovno združeni tukaj... Hči, moram te odpeljati na zemljo. Tvoja družina in narodi čakajo nate."

Skušala sem zavrniti to besedo, toda s Svojim prstom je pokazal navzdol na zemljo in rekel: "Poglej, ljudje, ki jih vidiš tam spodaj, so tvoji sorodniki. Telo, ki ga tam vidiš, je kraj, kamor se moraš vrniti... Čas je, da zapustiva ta kraj." Potem me je peljal vzdolž lepe kristalno čiste reke in rekel: "Hči, stopi v reko in

se potopi vanjo." Preden sem stopila v to kristalno reko žive vode, sem izkusila nepopisno radost, toda po tem, ko sem se potopila in prišla ven, sem bila vsa opogumljena. Mislila sem, da se mi ne bo treba vrniti domov, toda Gospod mi je povedal: "Hči, moraš se vrniti na zemljo... Hči, nekaj ti bom pokazal: kako prihajam na zemljo po sveto ljudstvo. Pokazal ti bom, kakšen bo dan žetve."

ŽETEV IN BRIDKOST

Odšla sva na kraj z velikanskim zaslonom in na njem sem videla ljudi. Lahko sem opazovala celoten svet. Potem sem nenadoma videla tisoče ljudi izginevati. Nosečim ženskam je njihova nosečnost izginila in bile so videti, kot da so začele noro kričati.

Otroci so izginjali vse povprek. Mnogo ljudi je kriče tekalo sem ter tja: "To ni mogoče, to ni mogoče! Kaj se dogaja?"

Videla sem tiste, ki so poznali Gospoda, da so bili puščeni.²⁶ Govorili so, da je prišel Kristus, da se je zgodila žetev. Kričali so in se želeli ubiti, toda niso se mogli. Gospod mi je dejal: "Hči, v tistih dneh bo smrt bežala; hči, v tistih dneh Svetega Duha ne bo več na zemlji."²⁷ Tam so bile nesreče, toda nisem mogla videti niti ene mrtve osebe: vse so bile žive, čeprav poškodovane.

Opazovala sem neverjeten promet s tisočimi ljudi. Povedal mi je: "Hči, poglej, kako se bo vse to zgodilo." Nato sem videla ljudi teči iz enega kraja v drug kraj, vpijoč: "Kristus je prišel, Kristus je prišel!" Moledovali so: "Gospod, odpusti mi, odpusti mi, vzemi me s seboj!"

Toda Gospod je žalostno rekel: "Prepozno bo. Čas za kesanje je sedaj... Hči, povej človeštvu, naj iščejo mene, ker po tem času – žetvi – ne bo več priložnosti."²⁸ Hči, prepozno bo za vse tiste, ki bodo ostali zadaj." Ko je Jezus opazoval, kako so ljudje ostali

26 Evangelij po Mateju 24,40.41 Takrat bosta dva na njivi; eden bo vzet in drugi puščen. Dve ženski bosta mleli pri mlinu; ena bo vzeta in druga puščena.

27 Razodetje 9,6 In v tistih dneh bodo moški iskali smrt in je ne bodo našli; in želeli bodo umreti in smrt bo bežala od njih.

28 Izaija 55,6 Iščite GOSPODA, dokler se daje najti, kličite k njemu, dokler je blizu...

zadaj, je začel jokati in rekel: "Hči, šel bom na zemljo, kot je zapisano v Prvem pismu Tesaloničanom 4,16.17: "Ker se bo sam Gospod spustil z neba z vzklikom, z glasom nadangela in z Božjo trobento in mrtvi v Kristusu bodo prvi vstali. Potem se bomo mi, ki smo živi in preostanemo, dobili skupaj z njimi v oblakih, da bi srečali Gospoda v zraku in tako bomo vedno z Gospodom."

Toda ne bodo vsi šli z Gospodom, samo tisti, ki uresničujejo njegovo voljo²⁹ in živijo sveto življenje. Gospod mi je povedal: "Samo tisti, ki so sveti, bodo stopili v nebeško kraljestvo.³⁰ Nihče ne ve niti dneva niti ure, ob kateri bom šel po svoje sveto ljudstvo, niti angeli ne vedo."³¹

Na zaslonu sem videla ljudi tekati okrog revij in televizijskih novic, ki so govorile: "KRISTUS JE PRIŠEL." Zaslon se je zaprl in Jezus je končal, rekoč: "Šel bom po sveto ljudstvo." To je bilo vse, kar mi je pokazal. Potem me je privedel nazaj na zemljo.

Z angeli, ki so bili zbrani naokrog, sva se pričela spuščati po teh čudovitih belih stopnicah, ki so jih obkrožale rože. Vso pot navzdol sem jokala in prosila Jezusa: "Gospod, prosim, ne pusti me tukaj. Vzemi me s seboj!" Odgovoril je: "Hči, narodi, tvoja družina, vsi čakajo nate... Hči, stopiti moraš v tisto telo. Sprejeti moraš življenje, hči, tako, da lahko greš in pričuješ o tem, kar si videla. Mnogi ti ne bodo verjeli, mnogi ti bodo verjeli, toda Jaz sem tvoja zvesta priča. Jaz sem s teboj. Nikoli te ne bom zapustil."

29 Evangelij po Mateju 7,21 Ne bo vsak, ki mi pravi: 'Gospod, Gospod', stopil v nebeško kraljestvo; temveč kdor izvršuje voljo mojega Očeta, ki je na nebu.

30 Pismo Hebrejcem 12,14 Prizadevajte si za mir z vsemi *moškimi* in za svetost, brez katere nihče ne bo videl Gospoda...

31 Evangelij po Mateju 24,36 Toda za ta dan in uro ne ve noben *moški*, ne, niti angeli neba, temveč samo moj Oče.

POVRATEK NA ZEMLJO

Maxima:

Ko je moja hči prišla nazaj, smo čakali tam in bila je iztegnjena na tleh. Oglasila se je: "Uuuhmm," nič drugega. Rekla sem: "Hvala ti, Gospod, ker se je moja hči vrnila!"

Vsi smo dali hvalo Gospodu. Kmalu je pričela počasi dihati, malo po malo. Po približno petih urah je bila zmožna odpreti svoje oči in govoriti. Najprej smo le stežka razumeli, kar je govorila. Njen govor ni bil jasen. Nobene moči ni imela. Morali smo imeti zagrnjena okna, ker njene oči še niso prenesle svetlobe.

Ker smo bili radovedni, smo vsi želeli, da nam pove, kaj je videla. Toda ker je bila tako šibka, nam je lahko le malo povedala. Minila sta dva tedna, preden je bila sposobna podati svoje popolno pričevanje.

Po vsem tem so prišli demoni, da jo mučijo. Lahko jih je jasno videla. Skušali so se skriti v sencah. Bili so tukaj tri dni po njenem povratku, še preden je lahko resnično govorila. Vprašala jih je, kaj želijo in odgovorili so ji: "Prišli smo, da sklenemo pogodbo s teboj... Molčati moraš. Ne smeš povedati ničesar o tem, kar si videla tam spodaj, ker če boš govorila, te bomo ubili." Demone je opisala kot grde, velike in debele. Rekla je, da ni bilo besed, s katerimi bi opisala, kako strašno so bili videti. Ukorila jih je, toda niso odšli. Ko so prišli, so skakali po njej in jo skušali zadušiti. Borila se je proti njim, da jih je odganjala, toda ni imela nobene moči. Nekoč, ko jih je ukorila, se je pojavila strašanska luč in nato so zbežali! To je bil Gospod.

To, kar je moja hči preživljala, ni bilo lahko. Dano ji je bilo globoko sporočilo za vse človeštvo, naj iščejo Boga. Toda človeštvo misli, da je to, kar počne, v redu. Mladi, ki so v drogah in alkoholu, mislijo, da je to v redu, toda ni. Ena izmed največjih izkušenj, ki jih je imela moja hči, je bila, ko je v peklu videla mnogo zabaviščnikov, vključno s plesalci in tudi papeža Janeza Pavla II. Čas je, da iščemo Gospoda, da se pokesamo in se ponižamo pred Njim. Božja Beseda je resnična, ko pravi: "Nebo in zemlja bosta prešla, toda moje besede ne bodo prešle."³² Gospodova Beseda bo ob svojem času izpolnjena. Gospod ji je prav tako pokazal kraj, kamor so ljudje vrženi – v pekel. Mnogo ljudi je že v peklu. To je resnično! Toda celo Gospodovo ljudstvo tega ne verjame. Mnogi preprosto ne verjamejo.

Glavno sporočilo je, da bi morali iskati Gospoda ne zgolj s svojimi usti, temveč iz najglobljega dela našega srca, ker je Gospodov prihod blizu. Jezus je rekel: "Nisem več pri vratih; sem že na drugi strani vrat, kmalu bom prišel, moj prihod je blizu. Moje ljudstvo me je zapustilo in šlo nazaj k posvetnim stvarem... Povej mojemu ljudstvu, naj se vrne na stare poti." Cerkev se mora danes vrniti na stare poti. Postati mora goreča za Gospoda in ga iskati. Ko se bo oglasila trobenta, moramo biti pripravljeni, da se srečamo z Gospodom in to bo čudovito!

32 Evangelij po Marku 13,31
besede ne bodo minile.

Nebo in zemlja bosta minila: toda moje

GOSPODOVO NUJNO SPOROČILO

Angelica govori pred občinstvom:

Gospod mi je povedal: "Hči, v tistih dneh Svetega Duha ne bo več na zemlji. V tistih dneh ga ne bo več na zemlji."³³ In videla sem strašanski promet z nesrečami. Mnogi ljudje so se poskušali ubiti, toda Jezus je rekel: "Iskali bodo smrt, toda smrt bo bežala pred človeštvom. Smrti takrat ne bo več."³⁴ Videla sem ljudi, kako gledajo televizijo in revije, kjer je pisalo: "Tisoči in tisoči so izginili." Mnogi so že vedeli, da je Kristus prišel po svoje sveto ljudstvo. Tisti, ki so poznali Gospoda, a so bili puščeni, so hodeč po ulicah jokali in sami sebe želeli ubiti, toda niso mogli storiti ničesar.

Medtem ko sem bila v nebesih, je Jezus rekel: "Prišel bom po sveto ljudstvo in kmalu bom prišel po svojo cerkev." Toda dva tedna nazaj, mi je Gospod povedal: "Hči, razveseljujem se v tem, kar delaš, da izpolnjuješ to, kar sem ti dal, toda ne reci mojemu ljudstvu, da prihajam kmalu. Mojemu ljudstvu povej, da prihajam takoj." Gospod je ponovno rekel: "Povej mojemu ljudstvu, da prihajam takoj in da prihajam po sveto ljudstvo. Povej mojemu ljudstvu, da me bodo videli samo sveti, samo tisti, ki so sveti!... In ne molči. Še naprej razglašaj, kar sem ti rekel."

33 Drugo pismo Tesaloničanom 2,7 Kajti skrivnost nepravčnosti že deluje: samo on, ki sedaj ovira, *bo oviral*, dokler ne bo umaknjen s poti.

34 Razodetje 9,6 In v tistih dneh bodo moški iskali smrt in je ne bodo našli; in želeli bodo umreti in smrt bo bežala od njih.

Angelica moli z občinstvom:

Vsi zaprite svoje oči in svojo desno roko položite na svoje srce. Vzdignite svojo levo roko in če bi radi jokali, potem jokajte. Sedaj povejte Gospodu, kaj občutite v svojem srcu. Tisti, ki bi želeli sprejeti Gospoda, ponavljajte za menoj:

Gospod, zahvaljujem se ti za tvojo ljubezen in za tvoje usmiljenje. Hvala ti, Gospod, za besedo, ki je danes dosegla moje srce. Oče, prosim te za tvoje odpuščanje. Prosim, odpusti mi. Umij me s svojo dragoceno krvjo. Moje ime zapiši v Knjigo življenja. Sprejmi me kot svojega otroka, Gospod. Prav sedaj odpuščam vsakomur, ki mu nisem mogla odpustiti. Odpovedujem se svojemu pomanjkanju odpuščanja. Odpovedujem se vsem stvarim, ki so zadrževala tvoj tok in prosim te, da me spremeniš in da me vsak dan izpolniš s svojo prisotnostjo. Hvala ti Oče, Sin in Sveti Duh; v imenu Jezusa, amen.

Angelica:

To pričevanje ni laž, to ni šala, to ni zgodba, to niso sanje, pekel je resničen!! Pekel obstaja! Vsakomur, ki ne verjame, želim povedati, da je pekel resničen, zelo resničen. Ne morem najti besed, da bi vam povedala, kako resničen je. Želim si, da bi to lahko tudi vi sami izkusili.

Angelica govori z napovedovalcem:

Čas je blizu, Bog dopušča, da znamenja razodevajo človeštvu, kaj se bo zgodilo. Ne ostanite obsojeni; to je tisto, kar želi hudič. Vprašajte se, ali morda že ne hodite skozi peklenški predor? Danes je dan rešitve, danes je

dan, da povabite Jezusa, svojega Odrešenika v svoje življenje. To so preproste in vendar velike besede, da jih izrečete:

"Sprejemam tebe, Jezus, za svojega Gospoda in svojega edinega odrešenika. Z vsem svojim srcem ti predajam svoje življenje in svojo dušo. Želim biti s teboj za vso večnost."

Izberite si svojo končno usodo: življenje ali smrt, nebesa ali peklo, Jezusa ali hudiča. Povsem jasno je: ali pripadate Jezusu ali pa hudiču. Ali delate to, kar je prav, ali delate to, kar je napačno. Vi sami izberete svojo usodo: večno življenje ali ognjeno jezero. Razmislite o tem. Odločite se sedaj. Jezus Kristus je umrl na križu za vsakogar izmed nas, za naše grehe in dal nam je priložnost za odrešenje po njegovi milosti. Sprejmite Kristusa za svojega edinega odrešenika!

Torej sedaj, ko ste slišali to pričevanje, naj ne bo ta trenutek tisti, ki ga boste večno obžalovali v peklu."

VRSTICE IZ SVETEGA PISMA

Razodetje 19,9 In rekel mi je: "Piši: 'Blagoslovljeni so tisti, ki so povabljeni na Jagnjetovo poročno večerjo.'" In rekel mi je: "To so resnične besede Boga."

Razodetje 20,15 In kdorkoli ni bil najden zapisan v knjigi življenja, je bil vržen v ognjeno jezero.

Razodetje 21,4 In Bog bo obrisal vse solze z njihovih oči, in ne bo več smrti, niti žalosti, niti jokanja, niti tam ne bo več nobene bolečine, kajti prejšnje stvari so minile.

Razodetje 21,1 In videl sem novo nebo in novo zemljo, kajti prvo nebo in prva zemlja sta prešla in ni bilo več morja.

Razodetje 21,8 Toda strahopetci in neverniki, gnusneži in morilci in vlačugarji in čarovniki in malikovalci in vsi lažnivci bodo imeli svoj delež v jezeru, ki gori z ognjem in žveplom: kar je druga smrt.

"Nihče, ki malikuje" ne bo podedoval nebeškega kraljestva.

Druga Mojzesova knjiga 20,3–5 Pred mano ne boš imel nobenih drugih bogov. Sebi ne boš naredil nobene urezane podobe ali kakršnekoli podobnosti *čemurkoli*, kar je zgoraj na nebu ali kar je spodaj na zemlji ali kar je v vodah pod zemljo: ne boš se jim priklanjal niti jim ne boš služil: kajti jaz *sem*, GOSPOD tvoj Bog, ljubosumen Bog, obiskujoč krivdo očetov na otrocih do tretjega in četrtega *rodu* tistih, ki me sovražijo...

Razodetje 21,21 In dvanajst vrat je bilo dvanajst biserov, vsaka posamezna vrata so bila iz enega bisera: in ulica mesta je bilo čisto zlato, kot bi bilo prosojno steklo.

Razodetje 21,27 In tja nikakor ne bo stopilo karkoli, kar oskrunja, niti *karkoli* dela ogabnosti ali *dela* laž, temveč tisti, ki so zapisani v Jagnjetovi knjigi življenja.

Razodetje 22,7 Poglej, pridem hitro: blagoslovljen je kdor ohranja izreke prerokbe iz te knjige.

Razodetje 22,11 Kdor je nepravičen, naj bo nepravičen še naprej: in kdor je umazan, naj bo umazan še naprej, in kdor je pravičen, naj bo še naprej pravičen in kdor je svet, naj bo svet še naprej.

Razodetje 22,12 In glej, jaz pridem hitro; in moja nagrada *je* z menoj, da dam vsakomur glede na to, kakšno bo njegovo delo.

Razodetje 22,13–15 Jaz sem Alfa in Omega, začetek in konec, prvi in poslednji." Blagoslovljeni *so* tisti, ki izpolnjujejo njegove zapovedi, da bi lahko imeli pravico do drevesa življenja in bi lahko skozi vrata stopili v mesto. Kajti zunaj *so* psi in čarovniki in vlačugarji in morilci in malikovalci in kdorkoli ljubi in dela laž.

Mlada ekvadorska deklica Angelica je bila 23 ur mrtva.
V tem času je videla nebesa in pekel
ter vrnitev Jezusa Kristusa.

Bila je priča Jezusovega joka, ko je Jezus pregledoval množice duš, ki so ga zavrnilo in so sedaj izgubljeni za večno.

Cerkev je Nanj večinoma nepripravljena. Ljudje so prenehali pričevati izgubljenim in zabaviščna industrija otroke celo privablja k satanu.

Bila je priča mnogim našim kulturnim idolom, trpečim v peklu: pevcem, zabaviščnikom in celo papežu.

Angelici je bilo prav tako prikazano, kako je Kraljestvo nebes čudovito urejeno in pripravljeno, nepredstavljivo veličasten kraj, kjer zlo ne obstaja.

Čeprav Jezus prihaja nazaj SAMO po sveto ljudstvo, pa mnogi izmed Božjih otrok NE BODO pripravljene na tisti dan, zato bodo puščeni v svetu, ki bo razpadel.